

Září

Divadelní zpravodaj

114. sezóna 2023/2024

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

BEZ KOSTÝMU S LADISLAVEM ŠPINEREM

VZPOMÍNKY OSLAVENKYNĚ LÍDY VLÁŠKOVÉ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

↔ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCĚNICKÉ ČTENÍ

Září

**PŘEDPLATNÉ
NA SEZÓNU 2023/24
V PRODEJI**

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1. 18:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH	PREMIÉRA 📎 str. 25
		Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK	
NEDĚLE	3. 19:00	J. Címrman – L. Smoljak – Z. Svěrák / HOSPODA NA MÝTINCE	
		Legendární představení operety. Hrají Z. Svěrák, M. Čepelka a další. Režie L. Smoljak. Žižkovské divadlo Jára Cimrmana, Praha / Hudební festival Zlatá Pecka	
ÚTERÝ	5. 19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 21:00
ČTVRTEK	7. 19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21:30
SOBOTA	9. 18:00	MARYŠA	KONEC 20:00

**A
C
U**

NEDĚLE	10.	14:00 16:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ str. 18	
			Velký návštěvní den v rámci Dnů evropského dědictví.	
PONDĚLÍ	11.	19:00	S. Alexijevičová – D. Majling / KONEC RUDÉHO ČLOVĚKA	Q
			Inscenace roku 2022 v Cenách divadelní kritiky. Tragikomická sonda do duše ruského člověka. Hrají J. Vondráček, J. Tesařová, M. Zimová, T. Turek, J. Sklenář a další. Režie M. Vajdička. Divadlo v Dlouhé, Praha	
ÚTERÝ	12.	19:00	MARYŠA KONEC 21:00	F
STŘEDA	13.	18:00	MARYŠA KONEC 20:00	X
ČTVRTEK	14.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2 KONEC 20:55	
SOBOTA	16.	18:00	MAKROPULOS musical KONEC 20:20	G
PONDĚLÍ	18.	10:00	PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH	ŠK
ÚTERÝ	19.	10:00	MAKROPULOS musical KONEC 12:20	D
STŘEDA	20.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO KONEC 21:00	B
PÁTEK	22.	19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH KONEC 21:10	E
SOBOTA	23.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD KONEC 20:30	
NEDĚLE	24.	15:00 17:00	H. Štáchová / HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND Hra plná písniček a groteskních situací o jednom zamotaném víkendovém odpolední. Režie H. Štáchová a M. Klásek. Divadlo Spejbla a Hurvínka, Praha	
PONDĚLÍ	25.	8:30 10:30	HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND	ŠK ŠK
STŘEDA	27.	10:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ KONEC 12:05	ŠK
ČTVRTEK	28.	19:00	KDO SE BOJÍ BEATLES KONEC 21:10	C
SOBOTA	30.	18:00	MARYŠA KONEC 20:00	T

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	7.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY KONEC 20:20 B2
NEDĚLE	17.	15:00	bratři Grimmové / SNĚHURKA DERNIÉRA str. 25 Známa pohádka o krásné princezně, zlé maceše, sedmi trpasličích a polibku, který všem změní život. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK
ČTVRTEK	21.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny str. 10 Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové , která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala herce L. Špínera a jeho hosta ze sportovního prostředí.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **1.** 17:00

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

PONDĚLÍ **2.** 19:00

J.-M. Chevret / PUSŤTE MĚ VEN!

Herecké sólo I. Janžurové v brilantní komedii o hvězdě pařížského divadla a filmu J. de Guérande. Režie S. Remundová. **Divadlo Kalich, Praha**

NEDĚLE **8.** 19:00

J.-J. Bricaire – M. Lassayques / VELKÁ ZEBRA

Komedie o tom, proč před problémy (ne)utíkat. Hrají O. Vetchý, J. Dulava, J. Ježková a další. Režie P. Palouš. **Divadlo Palace, Praha**

PÁTEK **13.** 19:00

NOC NA KARLŠTEJNĚ

SOBOTA **14.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL 1

STŘEDA **18.** 19:00

MAKROPULOS musical

NEDĚLE **22.** 19:00

MELODY MAKERS

PONDĚLÍ **30.** 19:00

E. Taylor / PARDON, PANE PREMIÉRE

P. Nárožný v hlavní roli anglické komedie z londýnského sídla premiéra na Downing Street 10. Režie V. Strnisko. **Agentura Harlekýn, Praha**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA **25.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL 2

ČTVRTEK **26.** 19:00

BLÁZNIVÉ NŮŽKY

HRAJEME:

O. Soukup – G. Osvaldová str. 7

P. Abraham / MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. Píše se rok 1922. V Lucerně začíná silvestrovská show, jejíž hlavní hvězdou je záhadná zpěvačka E. Marty, která dokáže obrátit život naruby každému, s kým se setká... V hlavní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž nechybí ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Hrají L. Špiner, E. Lásková, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 1

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

V. Klimáček

KDO SE BOJÍ BEATLES

Láskyplná groteska o frustracích středního věku s nápěvy liverpoolských hitů. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho manželka Milka je melancholická a denně luxuje. V jejich bytě se střídají mladé podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

N. J. Berry

RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Příběh nevyhnutelného sblížení i mýjení od dětství až do dne X. Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých, o nezadržitelnosti prchajících okamžiků, za nimiž se otevírají nové, neznámé prostory... Hrají K. Šafránková a J. Láška. Režie M. Tyc.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průšviháře Norberta Intrubuse odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láška, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

A. Ayckbourn / INTIMNÍ str. 8–9

RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

S vtípem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Nicol je zasnoubená s Danem a shání byt ke společnému bydlení, ale jaký je vlastně jejich vztah? Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Šafránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Štindl.

A. a V. Mrštíkovi – str. 14–15

K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela současně otázky – Co všechno si lze koupit, nebo naopak prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků, která originálním způsobem bojí stereotypy o „lidech se zvláštními potřebami“. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc j. h. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl –

E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salonu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci ovlivňovali děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak toho všeho můžete být nyní součástí! Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný. **Na VIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu získaly „Nůžky“ titul Komédie roku 2007 a L. Špiner byl oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu!**

L. Rosten – M. Hanuš

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluďnostech studia i výuky cizí řeči. Studenti newyorské večerní školy, utíkající před 2. světovou válkou z různých koutů Evropy, hledají v Americe svůj nový domov. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

VČD I NADÁLE POVEDE PETR DOHNAL

Na konci minulé divadelní sezóny se uskutečnilo výběrové řízení na pozici ředitele Východočeského divadla, do kterého se znovu přihlásil stávající ředitel PETR DOHNAL, jenž svůj post v konkurzu obhájil. Stalo se tak již popáté a staronového šéfa pardubického stánku Thálie čeká další šestileté období, jako ředitel VČD bude ve své funkci působit do 31. května 2029.

„Je pro mě velkou ctí být i nadále v čele tak významné instituce a mít možnost dále rozvíjet jedno z nejmimořádnějších kulturních dědictví v našem městě,“ komentuje své znovuzvolení Petr Dohnal.

V porotě konkurzu usedli například prezident Herecké asociace ČR Ondřej Kepka, ředitelka Klicperova

divadla v Hradci Králové Eva Mikulková, předseda Asociace profesionálních divadel Stanislav Moša či ředitelka Divadelního ústavu Pavla Petrová.

„Divadlo se dlouhodobě pyšní vynikajícími výsledky, jeho tvorba a činnost je na opravdu profesionální úrovni, o čemž svědčí také fakt, že

je městské divadlo známé i mimo region a řadí se mezi špičkové instituce naší domácí scény. To vše by nebylo možné bez manažerských schopností pana Dohnala, který kolem sebe dokázal vytvořit kvalitní zázemí a talentovaný divadelní soubor, který pravidelně uvádí nové tituly a neustále se snaží rozšiřovat pole své činnosti. Pan Dohnal patří mezi všeobecně uznávané odborníky ve svém oboru, což ostatně potvrdil také v rámci konkurzního řízení,“ uvádí k výsledkům konkurzu náměstkyně primátora Pardubic Jiřina Klčová, v jejíž gesci je právě oblast kultury. RaS

P. DOHNAL, FOTO Z. SOKOL

SEZÓNŇÍ A POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ

Pokud nechcete propásnout žádnou naši inscenaci, pořídte si cenově zvýhodněné **PREMIÉROVÉ** nebo **GENERÁLKOVÉ PŘEDPLATNÉ**, které právě nyní nabízíme novým zájemcům.

Stávajícím majitelům **JUNIORSKÝCH ABONENTEK** (skupiny J, L, S, Z, K, M, N, R a V) připomínáme, že rezervace jejich míst končí už v **pátek 15. září**, poté budou neobnovená abonmá prodávána novým předplatitelům.

Do pátku 15. září jsou také zablokována místa držitelů oblíbeného **POHÁDKOVÉHO PŘEDPLATNÉHO**, které v sezóně 2023/24, do Pardubic přiveze opět čtyři pohádky (hudební Utíkej, myško, utíkej! Divadla loutek z Ostravy, poetickou grotesku To je andělení! královéhradeckého Divadla Drak, Macha a Šebestovou mosteckého Divadla rozmanitostí a Vodníka Česílka zlínského Divadla Scéna). V **pondělí 18. září budou uvolněné pohádkové abonmenty poskytnuty novým divákům.**

Vedle sezónních abonentních cyklů stojí za povšimnutí i populární **KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ**, které dává volnost při výběru titulů i termínů osmi představení dle vlastního zájmu, či **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** v hodnotě 350 nebo 600 Kč.

Více informací o výhodnosti jednotlivých typů předplatného i o nabídce titulů v repertoáru se dozvíte v předprodeji divadla (tel. č. 466 616 432/402) nebo na webu www.vcd.cz, kde si abonmenty můžete také on-line zakoupit. RaS

ZÁZNAM BESEDY O MAKROPULOS MUSICAL

Minulou sezónu jsme na Malé scéně zahájili cyklus besed s názvem **Mezi portály**, který se snaží zábavnou formou blíže představit novinky v našem repertoáru. První díl byl věnovaný inscenaci **MAKROPULOS musical**, moderátorka večera, dramaturgyně **Jana Uherová** proto vyzpovídala **Petra Novotného**, režiséra a autora muzikálového libreta podle dramatu Karla Čapka, svou kolegyni dramaturgyni **Annu Zindulkovou Hlaváčkovou** a v neposlední řadě představitelku hlavní role Emilie Marty **Petru Janečkovou**. Pořad, který dal nahlédnout do zákulisí příprav a zkoušení inscenace, jsme natáčeli a jeho sestřih nabízíme na YouTube kanále VČD. RaS

P. JANEČKOVÁ, P. NOVOTNÝ, A. ZINDULKOVÁ HLAVÁČKOVÁ A J. UHEROVÁ
V PORADU MEZI PORTÁLY, FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

20. května jsme v Městském divadle uvedli českou premiéru britské hry **INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH** – 67. hru velmi plodného dramatika **Alana Ayckbourn**a, z jehož obsáhlého díla jsme již představili komedie **Rodinný podnik**, **Z postele do postele** a **Ona není vadná!**

Filmově klipovitou inscenací nabitou emocemi o šestici zcela běžných lidí, jejichž životy se různými způsoby proplétají, režíroval **Petr Štindl**, jenž do ní obsadil **Petru Janečkovou**, **Veroniku Malou**, **Karolínu Šafránkovou**, **Jana Musila**, **Martina Mejzlíka** a **Josefa Pejchala**. V neviditelné, přesto podstatné a zapamatovatelné roli se s **Intimními riziky** do divadla navrátil **Jiří Kalužný**.

Pokud máte rádi vztahové hry ze života, ve kterých se snoubí smích s tichým zoufalstvím, určitě budete spokojeni. Přijďte se o tom sami přesvědčit... RaS

PETRA JANEČKOVÁ, JAKO IMOGEN A JAN MUSIL V ROLI DANA

FOTO PETR ŠEDIVÝ

PREMIÉROVOU DĚKOVAČKU SI SE SVÝMI KOLEGY VYCHUTNAL I JIŘÍ KALUŽNÝ, JEHOŽ DIVÁCI BĚHEM HRY SLYŠÍ JEN ZE ZÁKULISÍ.

PETRA JANEČKOVÁ SI PREMIÉROVÝ VEČER UŽÍVALA VE SPOLEČNOSTI SVÉHO MUŽE LADISLAVA ŠPINERA.

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ SLAVILA ÚSPĚCH PREMIÉRY NEJEN SE SVÝMI KOLEGYNĚMI, ALE TAKÉ S RODINOU.

Z REAKCÍ PREMIÉROVÉHO PUBLIKA MĚLI SAMOZŘEJME RADOST I VERO-
NIKA MALÁ A REŽISÉR PETR ŠTINDL.

OSLAVU VE FOYER SI NENECHALI UJÍT ANI JOSEF PEJCHAL A INSPI-
CIENTKA MARTINA MEJZLÍKOVÁ.

VIDITELNĚ SPOKOJENÝ BYL NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ TAKÉ MARTIN
MEJZLÍK. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Bez kostýmu S LÁĐOU ŠPINEREM

Zábavný diskusní pořad BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny vstupuje už do své 6. sezóny. Ve čtvrtek 21. září pozveme naše věrné diváky na další setkání, tentokrát s LADISLAVEM ŠPINEREM.

Je to nesmírně populární herec jak u tvůrců inscenací, tak u publika. Letos se už potřinácté stal divácky nejoblíbenějším členem souboru – ten mnohaletý úspěch je dán především rolmi, které Láďa ztvárnil – myslím tím nejen Amadea (jenž přispěl k získání Ceny Thálie pro herce do 33 let v roce 2010), Mefista, Rasputina, Jaga, Kabaretiera či Johnnyho Smrt v Makropulos musical, ale i všechny ostatní dramatické či komediální role i menší roličky, ve kterých je Láďa prostě nepřehlédnutelný. Na jevišti na sebe umí strhnout pozornost, jeho energie je nakažlivá.

Zavzpomínáme na jeho taneční a pěvecké kreace v muzikálech, ale i na náročné zkoušené hudební komedie Pan Kaplan má třídu rád, kde sednul i za soupravu bicích. Budeme si povídat nejen o tom, co všechno na jevišti hrál a hraje, ale i o dalších výzvách, které ho čekají. A věřím, že jich nebude málo.

Láďa pochází z Ústí nad Labem, ale hereckou školu vystudoval v Praze, poté pět let působil ve Slezském divadle v Opavě a tři roky hrál v Moravském divadle Olomouc. V našem divadle působí od roku 2007 a dá

se říct, že se tady už definitivně zabydlel, zapustil kořeny. Založil rodinu – s herečkou Petrou Janečkovou vychovávají dceru Karolínu, která se už taky objevila v několika našich inscenacích. Takže další okruh otázek a odpovědí bude na téma: „Pardubice – moje město“. Co má v Pardubicích rád? Kam chodí za zábavou, kam odpočívá? Našel si zde přátele mimo divadlo? Na některé otázky znám odpověď – především vím, že Láďa rád chodí na hokej, pokud mu to čas dovolí, a že si v tomto prostředí našel i spoustu kamarádů. A proto mým druhým hostem bude známý hokejista, jehož jméno zatím neodtajníme, s Láďou si to necháme jako překvapení a věříme, že pro všechny to bude velký zážitek.

Někteří kolegové mě zrazovali: „Vždyť ty hokej vůbec nerozumíš!“ No a co? I když je to pro mě neznámý terén, když se hraje dobrý zápas, není čemu nerozumět. A fandím vášnivě! Takže se těším, že budu moci na Malé scéně přivítat výraznou osobnost pardubického divadla a sportovní superhvězdu. A věřím, že nás všechny bude čekat zábavný a nezapomenutelný večer. Srdečně vás zvu. JaU

L. ŠPINEK COBY NEZAPOMENUTELNÝ AMADEUS V ROCE 2010, FOTO M. KLÍMA

Vzpomínky oslavenkyně LÍDY VLÁŠKOVÉ

FOTO J. SEJKORA

První inscenací, kterou jsem v Pardubicích viděla, bylo Zkrocení zlé ženy s LÍDOU VLÁŠKOVOU a Michalem Przebindou jako Kateřinou a Petrucciem. Přijela jsem se podívat na herce při příležitosti obsazování hry Jídlna, kterou jsem měla režírovat. Neznala jsem absolutně nikoho. Po představení jsem strávila nezapomenutelný večer v divadelním klubu s dramaturgem Jirkou Závíšem a pár herci. A rázem jsem znala spoustu nových lidí. Začala jsem se cítit bezpečně. Lída Vlášková mi nabídla tykání. A také přátelství. Bylo to před sedmadvaceti lety.

Před koncem minulé sezóny jsme se s Lídou sešly a povídaly si o uplynulém období. Měly jsme k tomu pádný důvod – Lída právě oslavila kulaté životní jubileum...

Lído, do VČD jsi nastoupila hned po absolutoriu DAMU v roce 1976 a zůstala jsi mu věrná po celý svůj dosavadní profesní život. Klobouk dolů!

No, ono to není jenom o té věrnosti, i když já samozřejmě věrná

jsem. Šlo ještě o jinou věc. Myslela jsem si, že po škole budu cestovat po českých a moravských divadlech, ale shodou okolností se to nikdy nepovedlo. Na druhou stranu, v pardubickém divadle tvořili zajímavé osobnosti a skvělí režiséři

jako Jaroslav Vostrý, Oto Ševčík, Michael Tarant a mnoho dalších. A byli tady fajn lidi. Měla jsem sice nabídku do Olomouce, do Brna, ale vždy to na něčem selhalo. Vůbec ale nelituji, že jsem tu zůstala.

Ale nepocházíš odsud, jsi Pražanka, že?

Ano. Občas se mě někdo zeptá, jestli se nechci do Prahy vrátit. Mám tam sice byt, teď tam bydlí můj syn, ale co bych tam dělala? Největší vazby mám s tímto městem. Tady už jsem doma, mám tady kamarády, přátele, jsem hluboce spjatá s lidmi v Pardubicích. A taky nejsem typ, který si umí shánět pracovní příležitosti, kterých by v Praze bylo určitě víc než tady. →

JAKO E. MARTY VE VĚCI MAKROPULOS V ROCE 1988, FOTO K. MEISTER

Každý herec má ve svém životě různé etapy, někdy hraje víc, někdy méně. Velké a zajímavé role jsou milníky na této cestě. Na které období svého života vzpomínáš nejraději?

Nedávno jsem nad tím tak přemýšlela a myslím, že to je období mezi mými třicátinami a padesátinami. Ze školy jsem vycházela zakomplexovaná, stažená... Kdysi jsem hostovala za jednu téhotnou herečku v Činoherním klubu a byla jsem příšerně v křeči. Dodnes se divím, že se ke mně kolegové herci chovali tak báječně, protože já bych se vyhodila. A byly to takové osobnosti jako Petr Čepek nebo Pepík Somr, se kterým jsme se spřátelili a telefonovali si až do jeho smrti. Takže na začátku mého působení v tomto divadle jsem neměla žádné sebevědomí. Ale pak sem nastoupil dramaturg a režisér Jaroslav Vostrý a ten mě uvolnil. Začala jsem si víc věřit a nabyla jsem potřebné sebevědomí. Pamatuji si, jak jsme jednou něco zkoušeli a on seděl v hledišti. Najednou se vynořil ze tmy a vydal se k jevišti, tak jsem si myslela, že jsem něco zkazila. A on jenom řekl: „Ládo, domnívám se, že jsi už opravdu herečka!“ Měla jsem jeho důvěru. Další důležitý milník – Věc

Makropulos. I když někteří režiséra Oto Ševčíka zrazovali, obsadil mě do role Emilie Marty. Takže toto období bylo pro mě nejplodnější. Zahrála jsem si role jako málokerá herečka. Zkrocení zlé ženy, Dámu s kaméliemi. A co jsem milovala nejvíc – když jsem si ráno zahrála Lakomou Barku, špinavou umouněnou ženskou, a večer Margaritu Duplessis z Dámy s kaméliemi.

A nezapomínej na Markýzu de Merteuil z Nebezpečných vztahů. To byla další z prvních inscenací, kterou jsem tady viděla.

Ano, tu jsem měla moc ráda. Ale také Rozinu v Mistru ostrého meče. Režisér Gustav Skála mi dal obrovské příležitosti. A byl mým dobrým přítelem. Měla jsem ráda i komedie, například Eleonoru v Panu Hamilkaroví. Líbila se mi hlavně ta různorodost. O nic jsem se neprosila a režiséři si mě vybírali. Prostě když vzpomínám na toto období, vím, že na role jsem si nemohla stěžovat.

Kdyby ses mohla vrátit na jeviště do nějaké role, která by to byla? Víš, že se těžko vybírá, ale přece jen, některé lásky jsou osudové...

Máš pravdu, není to lehké. Bylo toho hodně, na mnohé z nich jsem zapoměla, ale určitě bych si ráda znovu zahrála Věc Makropulos, Zkrocení zlé ženy, ale nakonec i tu Lakomou Barku.

A myslíš, že jsi preferovala určitý žánr?

Vždycky jsem říkala, že bohužel nemám komediální talent a litovala jsem toho. Ale pak jsem hrála v několika komediích a moc mě to bavilo. Ale na názvy a jména postav se mě neptej, na to jsem nikdy neměla paměť, a léty se to nezlepšilo. (SMÍCH)

Je něco, ve tvém životě, co bys změnila, dělala jinak?

Ani ne. Možná kdybych bývala odvažnější, kdybych měla trochu ostřejší lokty, ale v tom dobrém slova smyslu. Jinak si nemám na co stěžovat. Dítě jsem měla až ve čtyřiceti, ale ne proto, že bych si chtěla budovat kariéru. Tátu svého syna, báječného chlapa Kamila (KAMIL KUCHOVSKÝ, ZNÁMÝ ŽOKEJ, TRENÉR A PODKOVAŘ – POZN. RED.) jsem poznala pozdě. On byl o třináct let starší, žili jsme spolu osm let a já dlouho nemohla otěhotnět. Ale pak to najednou bylo a narodil se nám Ondra.

Soužití s Kamilem tě obohatilo o další rozměr, díky němu jsi poznala mnoho zajímavých lidí z úplně jiného světa. Jak jste se seznámili?

Svedla nás dohromady nehoda. Na jedné Velké pardubické Kamil spadl na Velkém Taxisu, kůň Dukát ho zavalil a on musel do nemocnice. V té době bylo divadlo na zájezdě, Pepa Vrána si tam pochromal nohu a my jsme ho šli do nemocnice navštívit. Díky němu jsme se všichni seznámili, protože ač Kamil chodil do divadla, mezi herce si netroufl. A tak jsme se začali kamarádit, on chodil do klubu a my navštěvovali závodistiště. Rok poté jsme spolu začali chodit. Měla jsem ráda jeho smysl pro humor. Vzájemně jsme se respektovali, což bylo velmi důležité, protože oba nás naše rozdílná povolání hodně zaměstnávala.

Kamil už není mezi námi, ale ty na závodiště chodíš dál ráda...

Mám ráda to prostředí a lidi kolem něj. Koně se mi líbí, ale nejsem velký fanoušek dostihů. Navíc vím, že si nesmím vsadit na žádného koně, jinak spadne. (SMÍCH) Jednou nemohl Kamil jít na dostihy, byl nemocný, tak mi řekl, ať vsadím na nějakého konkrétního koně. Říkala jsem mu, ať to nedělá. Ale on nedal, tak jsem vsadila a kůň upadl. Takže ráda chodím na kvalifikační dostihy, ale ne na Velkou pardubickou, tam je na můj vkus až moc lidí. V červnu, kdy mívá Kamil narozeniny, se běhá jeho memoriál. Jednou syn Ondra předával cenu, jindy já.

Lído, co ti dnes udělá největší radost?

Potkávání s kamarády, se známými, ať už na dostizích, nebo v divadle, jednu dobu jsem spolupracovala

se školou Svítání, tam jsem si také našla dobré známé.

A také ještě pořád hraješ v Mladém divadelním studiu LAIK.

Ano, ale zrovna nedávno jsme měli derniéru. Jela jsem moc vděčná Zdeňku Rumpíkovi, že mi dal tu příležitost, že jsem zase mohla stát na jevišti. Ale řeknu ti, měla jsem snad větší trému, než kdybych hrála s naším souborem. Hrála jsem v pohádce, v Kytici, což byla moc pěkná inscenace s krásnou hudbou, a nakonec i v muzikálu Showtime. Mladé publikum tu inscenaci velmi bralo.

Párkrát jsem tě slyšela zpívat šansony, ve francouzštině, angličtině, češtině. Měla jsi někdy příležitost mít svůj recitál, usilovala jsi o to?

To je právě to, co říkám, že se neumím prosadit, nejsem dost

podnikavá. Pavel Fiala píše knihy o dostizích a jednu si mě vzal na křest knihy, kde jsem zpívala nějaké šansony a bývalý kolega Jirka Kadlec mě doprovázel na kytaru. Mrzí mě, že si neumím najít někoho dalšího na doprovod, francouzské šansony bych si zazpívala moc ráda.

A co si přeješ do dalšího života?

Zdraví, samozřejmě. A možná bych mohla být platná i pracovně. Sice o sobě hodně pochybuji, ale moc ráda, a myslím, že i slušně čtu. Takže bavilo by mě číst. Už jsem si odvykla stát na jevišti, ale čtení do rádia by mě lákalo. A nakonec si přeji, aby Ondra úspěšně dokončil studium, tu svou milovanou korejstinu.

Lído, ať se ti splní tvá přání a do dalších dní přeji hodně štěstí a spokojenosti. **JaU**

S M. PRZEBINDOU VE ZKROCNÍ ZLÉ ŽENY V ROCE 1996

PREMIÉROVÉ MOMENTKY MARYŠA

17. června jsme v Městském divadle uvedli poslední premiéru minulé divadelní sezóny, kterou byla **MARYŠA bratří Mrštíků**. Zcela současným pohledem na ni nahlédla režisérka **Kasha Jandáčková**, která ve své odvážné úpravě známé české klasiky vedle sebe na jeviště postavila Maryši dvě – **Elišku Jechovou** a **Martinu Sikorovou**.

Jedinečné herecké výkony podtržené naprosto dechberoucí scénografií, působivým light designem, originálními kostýmy a podmanivou živě hranou hudbou premiéroví diváci ocenili bouřlivě hlasitou děkovačkou a potleskem vestoje! Soubor se se svou 113. divadelní sezónou rozloučil mimořádnou inscenací, o které se bude hovořit... RaS

ELIŠKA JECHOVÁ A MARTINA SIKOROVÁ COBY MARYŠI S JOSEFEM LÁSKOU JAKO VÁVROU A COMPANY

FOTO MICHAL HANČOVSKÝ

PARDUBICKÉ MARYŠI SE SVOU KÁVOU – MARTINA SIKOROVÁ A ELIŠKA JECHOVÁ UŽ NA TRADIČNÍM SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ VE FOYER.

OČIVIDNĚ SPOKOJENÁ BYLA PO PREMIÉRE I REŽISÉRKA A AUTORKA MODERNÍ ÚPRAVY ČESKÉ KLASIKY KASHA JANDÁČKOVÁ.

JOSEFA LÁSKU – NAŠEHO NOVÉHO VÁVRU – NA OSLAVU DO FOYER DOPROVODILA VŽDY USMĚVAVÁ MAMINKA.

TAKÉ ŠTĚPÁNA POSPÍŠILÁ ALIAS FRANCKA, POSILU NAŠEHO SOUBORU, PŘIJELA NA PREMIÉRU PODPÓRIT JEHO MAMINKA.

PETR DOHNAL SI ZA SVÉHO LÍZALA BĚHEM VEČERA VYSLECHL NESPOČET POCHVALNÝCH SLOV.

ÚLEVU PO POSLEDNÍ PREMIÉRE SEZÓNY SI JISTĚ VYCHUTNÁVALA I JINDRA JANOUŠKOVÁ. FOTO JÍŘÍ SEJKORA

Pardubice, veliký prostor v životě MICHAELA TARANTA

FOTO J. FAUKNER

Režisér MICHAEL TARANT nedávno oslavil krásné životní jubileum. Mnozí pardubičtí diváci si jistě pamatují, když v našem divadle na přelomu 80. a 90. let působil jako umělecký šéf a režisér a také když se k nám později, už z jiných angažmá, často vracel coby host a vytvořil zde inscenace jako například Na miskách vah (2005), Amadeus (2010) nebo Hej, Mistře! (2015). Jaké byly jeho profesní začátky ve VCD, co pro něj znamenalo pardubické angažmá nebo čemu se Michael věnuje v současné době, se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Co tehdy v roce 1986 rozhodlo o tom, že jste opustil divadlo v Kolíně a přesunul jste se dál na východ?

K mému přestupu do Pardubic se sešlo několik okolností. Především, potřebu změny jsem cítil sám. Člověk by neměl zůstat příliš

dlouho v jednom angažmá. Zvláště když se mu daří. Navíc v tom prvním. Měli jsme pochopitelně s kolínským souborem, velmi dobrým, naplánovány i další projekty, ale stalo se to, co se v Čechách děje bohužel i dnes: naprostá neosobnost dostane faru – funkci...

Ředitelem kolínského divadla se stal jakýsi Ján Vyroubal. Stal se hrobařem kvalitního souboru... Naprosto obskurní figura. Bojovali jsme spolu, ale on měl v ruce moc zákazů. U nás folklór. Nemám talent? Vezmu druhému práci. V Pardubicích byl znamenitý herecký tým, zejména pánský. V tom byl opozitem kolínského. Tam kralovaly herečky. Pro pardubickou volbu byla rozhodující dáma. Květa Houdlová. Paní ředitelka. Zajímavé je, že v tyto dny dopisuji kapitolu své knihy o témže období. Na stole byla ještě krásná nabídka z Olomouce. A – opět – výborní herci. V Olomouci. Po letech jsem si je užil dost a dost. Soubory byly nabitě. Jen ta nabídka Květy – přebila vše. Svoboda. To rozhodlo. Myslím, že jí ta odvaha nakonec stála funkci ředitelky.

Jak se vám začínalo v novém angažmá?

Soubor. Režisér. Měli jsme společného nepřítele. Myslím, že i divadlo prahlo po silných režijních osobnostech. A odvaze. Vzácná chvíle. A spojoval nás mocný spojenec. Publikum. Tímto bych si dovolil poděkovat. Divadlu za důvěru, statečnost a prostor. A divákům. Možná to nevíte, ale vaše podpora a věrnost nám pomáhala žít. A nemohli nás zakázat. Kdo? Inu... Češi, jen na té druhé straně. Merci bien.

Jaké místo ve vašem profesním životě zaujímá období pardubického angažmá?

Pardubice... v mém životě... veliký prostor... a na dosah hory, Orlické, důvěrně. Roviny stvořené pro kolo, mou celoživotní lásku. Vody. Jezera a řeky. Majestát Krkonoš. Za nimi Polsko. Kde jsem i hostoval. Polské divadlo, fenomén. Polská – tehdy – svobodná televize.

Jaké paradoxy, že? Děťství mých dcer. Rány. Vracel jsem je. Protože... člověk není sám. Soubor stál za programem. Odboje... Situace byla neúnosná. Zemí vládlí lidé naprosto nekompetentní. To se před nedávnem dělo též... S tím rozdílem, že ti nedávní nepravdiví lidé byli zvoleni ve svobodných volbách. Tehdy ne! Cítili jsme hněv. Dává křídla, je-li oprávněný. Určitě to pro mne bylo formativní období. A kolegům děkuji za spojení a odvahu!

Ano. Žít divadlo. Osud. Ne já na divadle, ale život a divadlo v nás. Rodilo se v nás občanství. Velikost. Nezávislost. Velká slova? Prošli jsme údolím zloby a s publikem jsme myslím obstáli. Pardubice.

S naším divadlem jste byl jako hostující režisér spjatý ještě následující desítky let. Které z inscenací, jež jste zde tehdy vytvořil, si ceníte nejvíc a proč?

Inszenace. To je život. Děti. Koho mám raději? Eliáše, Magdalenu, Sofinku? Terezku? Nebo Tejdu? Či tu krásnou holčičku, kterou nám osud před měsícem nadělal? Lilinku? Že dohromady míšim dcery a vnoučata je, doufám, jasné. Spíše bych se vztáhl k předchozí otázce. Divadlo může být společenský fenomén. Nikdy by nemělo rezignovat na svou očištnou funkci. Katharsis. Říkali staří Řekové. Ti o divadle něco věděli! Tak snad... ze všech těch inscenací, které měly celospolečenský přesah, bych zmínil Přelet nad kukaččím hnízdem. Česká, krvavě vybojovaná premiéra. Přelet... ještě cítím to vzrušení. A napětí. Nikdy jsem jej již neopakoval. Ta síla odporu nelze zopakovat. Ptáci? Totální inszenace. Napřena vůle, přetavená do obrovské jevištní metafory. Herci sami natahovali nad hledištěm síť. Léтали vzduchem. A opět téma... svoboda. Svoboda. Asi meze, kam lze v repertoárovém divadle zajít. A múzičnost předlohy a hudební kompozice. Žádná scénická hudba. Ořech. Hora. Jen na ni vystoupit. Markéta Lazarová... Brno, pak

Polsko, poté Pardubice. Nakonec jsme ji inscenovali v Olomouci a s ní nás pozvali na Triolog do Brna. Kruh se uzavřel. Markétka.

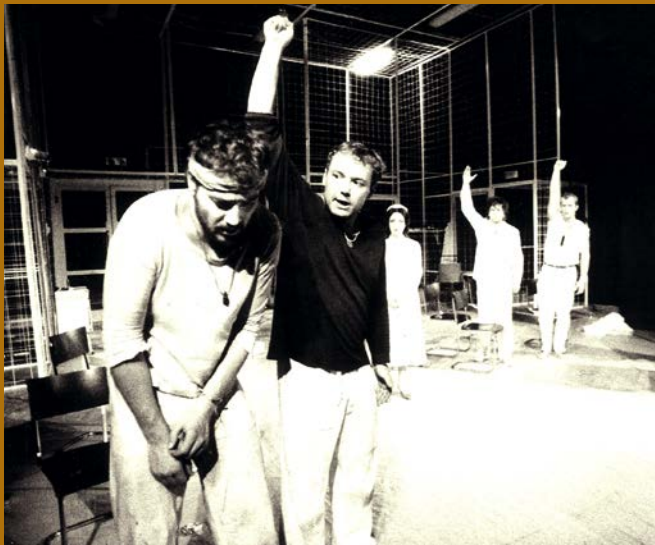
V mnoha činohrách, které jste inscenoval, hrála velmi podstatnou roli hudba, a to i tematicky v dramatickém textu, ne pouze jako složka inscenace. Čím je pro vás hudební svět tak přitažlivý?

A jsme tady. Hudba. Ta je všechno. A ve všem. Ještě je tajemné šero a tady, na Šumavě, mne a Šošu – mého Čuka – fenku Šošu aktivizuje zpěv ptáků. Já Geč, nerad, ale vstávám... a prožíváme zázrak. Zrození. Nového dne. Lesy. Moře. Vítr. Architektura. Ve všem je hudba. Jen musíme umět vnímat. Slyšet. Témbr staré ženy. Láska. Ticho. Hudba. Rozhovor. Milování. Pláč dítěte. Kroky. Jen slyšet. Vidět. Vnímat. A pak... sama krajina hudby... celý život dostalo se mi štěstí jí procházet. Být okouzlen. A ozařen. To vás nemůže neovlivnit. Opět, obohacuje nás. Jsem vděčný. Mohu žít v tomto světě. Hudba se rovná život.

Máte za sebou také mnoho operních režii v ČR i zahraničí. Měl jste možnost si častěji vybírat, jakou operu nastudujete, nebo jste naopak byl nucen plnit předem daný dramaturgický plán? Mohl jste si, co se titulů týče, splnit své operní sny?

Když jsem dokončil svou první operní režii Nabucca – hrál se pak téměř dvacet let, položil mi Luděk Golat, mimochodem jeden z nejlepších intendantů, jaké jsem poznal, otázku: Co chcete po takovém úspěchu režírovat teď? V činohře si dělám z velké části dramaturgii sám, opera je pro mne nový svět, rád se nechám inspirovat. Zněla má odpověď. Nějak se to rozkřiklo a nastaly krásné námluvy s operními domy. Dostal jsem se tak k režii titulů, jež by mne nenapadly, například Martinů – Divadlo za branou – a bylo to krásné. A pochopitelně k titulům vsněným, jako je Don Giovanni. Její pastorkyni – Jenůfku, jsem dělal třikrát, nejprve v Ostravě, poté v Teatro Cervantes Málaga. To byla andaluská premiéra. A nakonec v Košicích. Dostali jsme mnoho cen na festivalech, →

↓ P. NOVOTNÝ, S. LEHKÝ, Z. BITTLOVÁ, Z. RUMPÍK A J. VRÁNA V PŘELETU NAD HNÍZDEM KUKAČKY VE VČD V ROCE 1986, FOTO K. MEISTER

mé pojetí opery jako velkého lidského a hudebního dramatu našlo velký ohlas a publika a poznal jsem také mnoho přátel a vynikajících umělců z celého světa.

Silné zážitky mi přinesly téměř všechny inscenace. Janáček. Náděrná Káťa Kabanová. Tak silná a tak ženská. Dvořákův Dimitrij ve Státní opeře, Simone Boccanegra, toho jsem dělal v Liberci a Olomouci. S velkou láskou. Když si pěvci stěžovali na komplikovaný, nepravděpodobný příběh, musel jsem se smát. Opisoval téměř identicky historii mé rodiny. Diváci přijali Verdiho vyšší pravdu, ceny na festivalu ocenily inscenaci. A opět – Martinů. Recké pašije. A můj Kazantzakis. Pravda a krása. Ozářená lidskostí. Příběh,

bohužel, stále aktuální. Lidé, vyhnání, bloudí bez domova. Odmítnutí svými krajany. A – také – scénická báseň o velikosti a slávě života. Zas, velký ohlas a ceny.

Ve spolupráci s Národním muzeem připravujete knihu, mapující váš divadelní život. Jaký je to pocit?

Nabídka na knihu přišla po velké řadě mých ohlédnutí za lidmi, s nimiž mi bylo dáno se potkat. Myslím na ně s vděčností. Texty vycházely v Divadelních novinách a měly, myslím, nečekaný ohlas. Na textu pro knižní vydání pracuji delší dobu. Přec jen, covid a válka s námi zatřáslý. Něco tak absurdního jsem tedy nečekal. Teatrologicky se mnou na knize

spolupracuje pečlivá Markéta Trávníčková, vědecká pracovníce Národního muzea. Výhodou je, že zná mou režijní cestu od samých počátků a sledovala mne celá léta. Nakladatelsky Honza Šulc, mně blízký člověk a náš asi nejlepší nakladatelský redaktor. Mimo jiné spolutvůrce nakladatelství TŮRST. Jaké to je? S oběma potěšení. A žest. Pro mne samého? Překvapivá cesta zpět. Otvírám věci dávno uzavřené, znovu prožívám dramata i krásy našich životů. Nutí mne to znovu odpouštět. Někdy sobě. Občas jiným. Odpuštění. To je vždy velký úkol. A světlo nasvěčující novou cestu.

Kráceno. Celý rozhovor naleznete na www.vcd.cz. AnH

PO ROCE ZNOVU ZVEME DO NAŠÍ DIVADELNÍ KUCHYNĚ

Východočeské divadlo se i letos zapojuje do programu Dnů evropského dědictví, které každoročně v září otevírají brány nejzajímavějších památek ze všech koutů Evropy, mezi které bezesporu patří i krásná secesní budova pardubického hereckého souboru.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ se v divadle uskuteční v neděli **10. září od 14 a 16 hodin.**

Zájemci budou moci nahlédnout nejen do zákulisí Městského divadla, k vidění budou také běžně

nepřístupné dekorační dílny, zázemí Malé scény či krejčovna. A jako bonus se na jevišti opět představí i jednotlivé divadelní profese (rekvizitáři, garderobiérky, vlásenkářky...).

Skupinky návštěvníků, které svou „kuchyni“ provedou sami herci, budou početně omezené, vstupenky za symbolickou cenu jsou k zakoupení v předprodeji, on-line na stránkách www.vcd.cz či přímo na místě před prohlídkami, ale pak s rizikem, že skupiny mohou být již plně obsazené.

Informace s kompletním programem nejen pardubické části Dnů evropského dědictví naleznete v Turistickém informačním centru na třídě Míru nebo na webových stránkách www.ehd.cz či www.pardubice.eu. RaS

← J. PEJCHAL VLONI NÁVŠTĚVNÍKY ZAVEDL I DO SUTERÉNU DIVADLA S ORCHESTRŠTĚM, FOTO J. SEJKORA

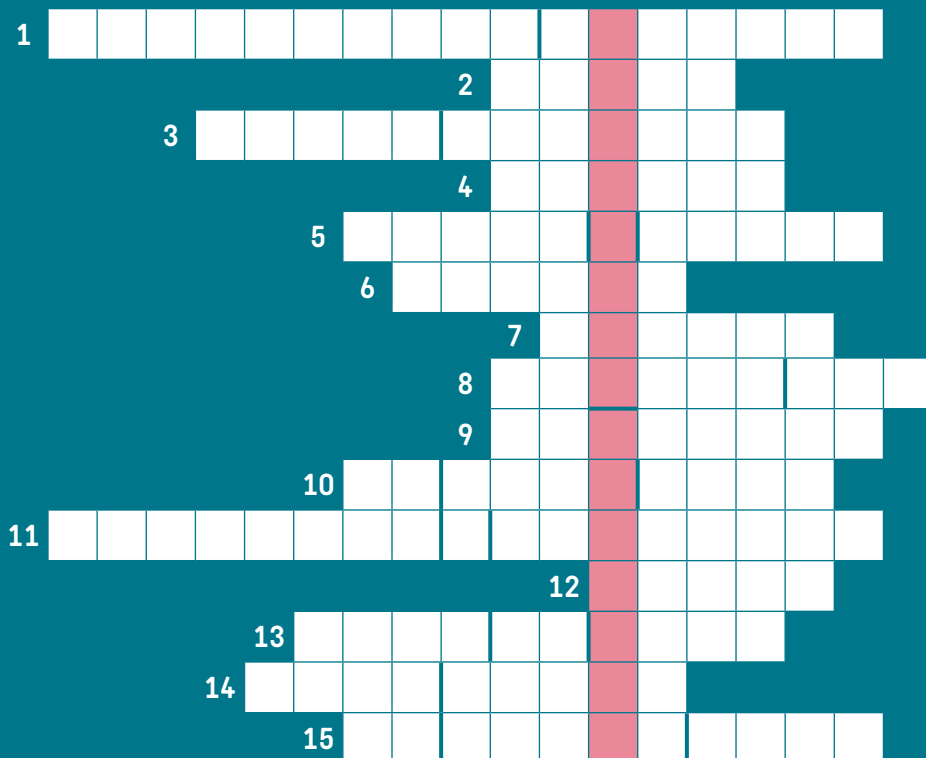

Studentská KŘÍŽOVKA

Že nevíte, jakou větou nastartovala oblíbená pardubická herečka PETRA JANEČKOVÁ svoji kariéru? Prozatím prozradíme alespoň, kde a kdy to bylo, a napovíme část té osudové repliky, o níž tehdy Petra neušila, že jí doslova změnil život. V druhém ročníku studia oboru muzikálového herectví na brněnské JAMU Petra dostala příležitost hrát na jevišti Městského divadla Brno, které hledalo herečku na záskok role Portoričanky Consuely ve velmi úspěšném muzikálu West Side Story. Věta

„Hrob je proti mně... (viz tajenka)“

byla její první replikou na profesionální scéně. Na jedno z dalších představení se přijel podívat režisér Gustav Skála, který následně Petru angažoval do VČD.

Na následující dvojstraně opět najdete fotky inscenací, v nichž si Petra zahrála. Vaším úkolem je odhalit jejich názvy a vepsat je do stejně očíslovaných řádků doplňovačky. Tajenku zasílejte na e-mail dramaturg@vcd.cz do konce měsíce září, 1. října proběhne slosování o vstupenky na představení z repertoáru VČD, které obdrží tři z úspěšných luštitelů. Výhercům květnové křížovky s citací Petra Borovce – paní Petře Kalibové, paní Zdeňce Šimůnkové a panu Lukáši Prokešovi srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: nevieš, netrtkaj. AnH

MILON ČEPELKA BÁSNÍK

M. ČEPELKA MEZI DIVÁKY PŘI PREMIÉRE POŘADU MILON ČEPELKA BÁSNÍK, FOTO J. SEJKORA

To je název pořadu, který jsme minulou sezónu uvedli v Poediu v klubu. MILON ČEPELKA jakožto zakládajícího člena a stálého herce Divadla Jára Cimrmana známe všichni, o jeho rozsáhlém literárním díle však mnozí nevědí, proto jsme chtěli naším pořadem navštívit právě tuto stranu tváře známého umělce. Milon Čepelka se svou paní Hanou náš literární dýchánek poctili návštěvou, bylo to krásné setkání a vzpomínku na ně přináší následující rozhovor.

Do literatury jste vstoupil jako básník. Vzpomínáte si, jak vznikla vaše první básnická knížka Když se dnes nevrátím?

V šedesátých letech jsem učil v Novém Kníně. Mou kolegyň tam byla Olga Hostovská, dcera Egona Hostovského. Byla to moje bývalá spolužačka, chodili jsme spolu v Opočně tři roky do obecné školy. To, že jsme se potom sešli v Kníně, byl zázrak a div! Seznámila mě s měsíčníkem Plamen, a tam to začalo. Začal jsem tisknout spolu s ostatními. Oni mě všichni předběhli, Pepík Hanzlík, Jiří Gruša, mimochodem z Pardubic, ti už měli za sebou knížku a já jsem po ní toužil taky. Došlo k tomu v roce 1964, v nakladatelství Československý spisovatel v edici České básně. Byl jsem na to až nemístně

hrdý. Tenkrát jsem ještě nevěděl, co vím dnes – že jsem žádnou díru do světa neudělal. Bylo to hodně eklektické, především pod vlivem Jaroslava Seiferta a asi taky Oldřicha Mikuláška. No, a tím to všechno krásně začalo – a zároveň skončilo. V šedesátém osmém roce jsem měl sice připravenou druhou knížku, ale začaly se dít věci, přišla normalizace a všechno šlo jinak. Takže jsme byli moc rádi, že jsme se uchytili v divadle, a veršičky jsem si psal do šuplíku. Druhou knížku jsem dal dohromady až těsně před Listopadem. V nakladatelství Kruh v Hradci Králové působili moji vrstevníci Jan Dvořák a Vladimír Brandejs, už nevím, kdo byl ředitel a kdo šéfredaktor. Vladimír byl můj kamarád, celé dětství jsme spolu v Opočně hráli

ping pong. A když v osmdesátém osmém pomalu tály ledy, nabídl mi, že „už by to zase šlo“, a tak mi nakladatelství Kruh v roce 1990 vydalo druhou knížku. Té si pochopitelně nikdo nevěšil, zůstala ve stínu událostí. Pak jsem napsal sbírečku Abeceda lásky, a ta vyšla v takovém mrňavém nakladatelství v Brně, Čestmír Kocar ji vydal. A ono to mělo úspěch! Tak jsem se namlсал a začal jsem psát víc a víc a teď už ani nevím, co všechno jsem napsal.

Začal jste psát spontánně z vnitřní potřeby, nebo jste se spíš rozhodl to zkusit?

Ze spontánní potřeby, mě to bavilo. Já jsem se už jako dítě rozhodl, že budu spisovatel a basta. Vyrostl jsem na rýmovačkách za dvě kačky, jak já říkám. Na čtyřverších v předválečných a válečných komiksech, které vycházely v časopisu Punťa, a začalo se mi to líbit. A měl jsem kliku na kantory, jak na obecně, tak i potom na té tak zvané jednotné střední škole. Když Nejedlý v osmačtyřicátém zrušil osmiletá gymnázia, byl jsem zrovna v primě. Vrátil jsem se do Opočna a tam jsem měl skvělého pana učitele Šedu a pana učitele Matušku. Nezajímá jsem se vlastně o nic jiného než o literaturu. Pan učitel Šeda mi půjčil knížku, kde byla stať o básnických stopách. Tak jsem se už v sedmé třídě seznámil s daktylem, trochejem a tak dále. Hrozně mě to bavilo, začal jsem si smolít vlastní verše a už mi to zůstalo.

Čím vás okouzila japonská forma haiku?

Přišel jsem k ní jako slepej k houslím, přes kamaráda Luboše Sluku, hudebního skladatele. Když se mu bylo pětasedmdesát, nebo možná už osmdesát, tak mi najednou povídá, že píše poezii. Haiku! Vysvětli mi tu formu a já se rozhodl, že ji zkusím taky. Mě na ní zaujalo, že nutí k maximální úspornosti.

Člověk si odvykne kecat, používat vycpávkových slov. To se mi moc líbí. Ale vzal jsem za své jen formu, to pravidlo pět – sedm – pět slabik. Na japonské regule, že to musí být o přírodě, jsem se vykašlal. Příšu české haiku. Děje se mi to v takových vlnách. Dělán knížku, dokud si neřeknu, že už je toho tak akorát. A pak nic, třeba několik let. A najednou na mě zase začnou lítat haiku, bůhví odkud, tak se jim poddám a je z toho další knížka. Deníky haiku už jsou čtyři.

A jak jste došel k sonetu? To je přece složitější forma.

Ale důvod je v podstatě stejný. Vzrušuje mě velká variabilita rýmová a rytmická, a tím pádem nutnost kázně. A odjakživa mě bavila ekvilibristika v rýmech, hledání nových souzvuků. Je to pro mě hra, já jsem hračka.

Často píšete verše milostné. Zajímalo by mě, tedy jestli se smím zeptat...
Smíte všechno.

Pak se tedy ptám, jestli vaše milostné verše směřují vždy ke konkrétní ženě, nebo spíš pramení z všeobjímajícího srdce?
Jak které číslo... Ale čím jsem starší, tím méně to bude konkrétní.

Řekla bych, že jako básník jste především lyrik. Jak vás napadají náměty příběhových próz, mimochodem velmi rozmanitých?
To jsou většinou zkušenosti ze života. Jak moje, tak z mého okolí. Samozřejmě všelijak překroucené. Člověk za život nasbírá spoustu přátel a známých, a těm se dějí věci. A když se k nim najde společný jmenovatel, ten dnes asi nejčastější, že velké dějiny vstupují do malých životů, tak je pořád o čem psát.

Co vás přivedlo k psaní písňových textů?

Odjakživa jsem byl velký rozhlasový posluchač i té nejkomerčnější komerce. To znamená, že v dětství

jsem poslouchal tak zvanou českou lidovku – Červená sukýnka, Čtyři páry bílých koní a tak dále. To byl začátek. Pak mi řekl již zmíněný kamarád Luboš Sluka, že když mu budu psát písňové texty, tak ať se přihlásím do Ochranného svazu autorského. Takže jsem zjistil, že se tím dá něco přivydělat. A když jsem to zkusil, začalo mě to bavit.

Co je obvykle dřív: Melodie, nebo text?

Dělám to oběma směry. U vážnějších věcí mám rád, když je melodie předem, protože navodí náladu, atmosféru a z ní se narodí i námět. Ale je to jak kdy.

Přiznám se, že neznám váš rozhlasový pořad Knižní hitparáda, vysíláný v Country Radiu. Tak se aspoň zeptám, jaké knížky doporučujete?

Je to všehochuť. Na komerční bázi, protože Country Radio má smlouvu s distribuční firmou Kosmas. Chová se podle toho, co mi pošlou. Jejich nabídka je pestrá, je v ní literatura nenáročná a někdy zase až moc náročná, beletrie i odborná literatura, které často vůbec nerozumím. Ale neváhám to přiznat. Beru to z hlediska čtenářského, nikoli literárně kritického.

Ačkoliv někdy si neodpustím šťouchanec, když je do čeho. Ale opatrně, protože když to nebaví mě, najde se jiný čtenář, který si užije.

Co teď právě čtete?

Stydím se, ale já z toho autora nebudu umět jmenovat. Je to Islandan a má těžko vyslovitelné a nesnadné zapamatovatelné jméno. Ta kniha vyšla nedávno a má takový složitý název. Je o smrti, o lásce a je to prazvláštní tvar. Je to takovááááhle bichle a jsem z ní úplně perplex. Je to neuvěřitelně jinačí, než co jsem kdy četl. (ZAPÁTRALA JSEM A DOMNÍVÁM SE, ŽE BY TO MOHL BÝT ROMÁN TVÁ NEPŘÍTOMNOST JE TMOU OD AUTORA JMÉNEM JÓN KALMAN STEFÁNSSON – POZN. RED.)

Když čtu čtenářské recenze na vaše knížky, moc mě těší častá chvála vaší krásné češtiny. Těší mě, že i v dnešním řečovém smogu se cít pro čistotu jazyka úplně nevytrácí. Myslíte si, že přetrvá?

Kdybych řekl, že v to věřím nebo že si tím jsem jist, připadal bych si moc odvážný. Ale doufání v to se nehodlám vzdát. Čeština je nádherně tvárná, ta se jen tak nedá.

Kéž by! Děkuji převelice a přeji pevně zdraví a stále jasnou mysl!

JaP

↓ M. ČEPELKA PO PŘEDSTAVENÍ S AUTOREM VEČERA L. NUNVÁŘEM, PIANISTOU J. PICKEM A HERCI L. ŠPÍNĚREM A J. JANOUŠKOVOU, FOTO J. SEJKORA

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Tentokrát jsme při našem prozkoumávání archivu Východočeského divadla narazili na inscenaci, která by letos v září oslavila kulaté výročí – konkrétně čtyřicet let od své premiéry. Jde o komedii **MUŽ A DŽENTLMEN** neapolského dramatika, herce, scenáristy a básníka **Eduarda de Filippa**, jehož rodina patřila ve 20. století k nejvýznamnějším klanům italského divadla. První pardubičtí diváci jeho hru zhlédli 10. září 1983. Titul, který nabídl prastarou tradici italského lidového komediantství, v Městském divadle režíroval **Zdeněk Bittl**, jenž se nesmazatelně zapsal do historie VČD. Do Pardubic nastoupil jako herec a režisér už v roce 1947 a zůstal jim věrný (vyjma „odsokou“ do Českého Těšína) až do svého odchodu do důchodu v roce 1980 – v letech 1972–80 dokonce stál v čele VČD. RaS

MILAN SANDHAUS (PRINCIPÁL GENNARO DE SIA)

PETR SKÁLA (POLICEJNÍ KOMISAŘ LAMPETTI) A JINDRA JANOUŠKOVÁ (BEBÉ, ZÁHADNÁ ŽENA)

JANA ŘIHÁKOVÁ (ALTERNACE ROLE BEBÉ) A ZDENĚK RUMPÍK (IMPRESÁRIO ALBERTO DE STEFANO)

IRENA POLEDNÍKOVÁ (MATYLDA BOZZIOVÁ) A JINDŘICH BONAVENTURA (CARLO TOLENTANO)
FOTO OLDŘICH PERNICA

PREMIÉRA & DERNIÉRA MLADÉHO DIVADELNÍHO STUDIA LAIK

Mladé divadelní studio LAIK zahajuje sezónu zbrusu novou inscenací. 1. září v Městském divadle uvede premiéru své další autorské hry PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH. Tentokrát starší členové souboru představí sociální drama z prostředí svých vrstevníků...

„Přestupní stanice: Strach zavádí diváky do prostředí soukromé psychiatrické kliniky, kde jsou hospitalizovaní čtyři pacienti. Lea je zde kvůli problémům s anorexií, Ester trpí sklony k sebepoškozování a Filip se léčí ze závislosti na drogách, která způsobuje jeho deprese. Záhadným případem je Nina, u které se zdá, že žádný problém nemá, ale... Všem čtyřem se snaží pomoci psychiatr Jakub, který však sám skrývá svá bolavá tajemství. Díky svým zkušenostem se jim pokouší pomoci postavit se trápení čelem a vrátit se zpět do reality,“ prozrazuje zápletku autorka textu, dramaturgyně souboru **Kristýna Plešková**.

Inszenaci se svými svěřenci nastudoval vedoucí studia **Zdeněk Rumpík**: „Tentokrát jsme se rozhodli zvolit opravdu těžké téma. Cítíme ale potřebu se touto tematikou zabývat.“ V hlavních rolích se divákům představí **David Kopecký**,

Barbora Haláková, Adéla Černá, Klára Danielová, Petr Uchytíl a Alžběta Francová. Premiéru doprovodí udělení cen **Nadace L & R Šmidberských** pro mladé talentované herce.

Zatímco starší členy Mladého divadelního studia LAIK čeká 1. září premiéra, mladší část souboru chystá derniéru klasické pohádky SNĚHURKA, která se uskuteční 17. září na Malé scéně ve dvoře.

*„Známost pohádku bratří Grimmů jsme úspěšně hráli celou minulou sezónu. Pohádka u náročných diváků z mateřských škol a prvního stupně základních škol bezesporu obstála, ale je na čase se s ní rozloučit, aby se naši mladí herci mohli soustředit na nový projekt. Mohu prozradit, že už delší dobu poctivě zkouší svůj první autorský pohádkový muzikál O dvanácti měsíčkách s hudbou pardubického muzikanta **Radka Škeřika**, který poprvé uvedou v listopadu,“* říká autorka libreta **Kristýna Plešková**.

RaS

↘ **A. FRANCOVÁ, P. UCHYTIL, A. ČERNÁ A K. DANIELOVÁ NA ZKOUŠCE HRY PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH, FOTO B. HALÁKOVÁ**

↓ **STUDIO LAIK SE LOUČÍ S POHÁDKOU SNĚHURKA, FOTO J. SEJKORA**

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ..... ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
CLEN SKUPINY ENTERA

Alukov
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComApp

BARTH

KÁVOVINY
PARDUBICE

HAK

EUROVIA

YCES
LIMBOVSKÝ KAMENOLÁN

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

KBS
Radio

BEAT
COUNTRY

Country
Radio

88.0
FM

BUSTV
ZÁBAVNĚJŠÍ CESTOVÁNÍ

PARDUBICE
ZIVE

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2023 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. MUSIL A K. SAFRÁNKOVÁ, INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTĚCH, FOTO P. ŠEDIVÝ